

РЕШЕНИЕ

№ 22048

гр. София, 02.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1616** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Е. Я. – гражданка на Република Турция, чрез адв. К. срещу Отказ от 14.01.2026г. за издаване на виза тип „С“ на Завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Турция по заявление ANK26000131V.

Твърди се в жалбата, че постановеният отказ за издаване на краткосрочна виза тип „С“ е незаконосъобразен, поради липса на мотиви – без да са посочени конкретни причини и при отсъствие на индивидуализиращи фактически констатации, поради което отказът се явява постановен в несъответствие с материалния закон. не е посочено кои конкретно документи са счетени за недостатъчни или нередовни, в какво се изразява твърдяната ненадеждност на информацията и кои обстоятелства са приети за недоказани. възприет е абстрактен и формален извод за необоснованост на заявената цел на пътуването и за ненадеждност на предоставената информация, без да е посочено кои именно доказателства не са кредитирани, по какви съображения са счетени за недостатъчни или недостоверни и дали са налице конкретни противоречия или несъответствие между тях. Е. Я. твърди, че в заявлението си е посочила като цел на пътуването „частно семейно посещение“, като е декларирала наличие на трайни и реални семейни връзки с лица, законно пребиваващи на територията на Република България. Заявила е намерение да посети своя син М. Е., [дата на раждане] в [населено място], Република Турция, турски гражданин, притежаващ разрешение за продължително пребиваване в Република България, валидно до 31.10.2027г. както и неговото дете - нейната внучка Т. А. Е., [дата на раждане] в [населено място], Република Турция, която също притежава разрешение за пребиваване в Република България, валидно до 31.10.2027г. Синът на жалбоподателката М. Е. е

сключил граждански брак с Ж. Е., гражданка на У., семейството живее и работи на територията на Република България. В подкрепа на заявената цел на пътуването по административната преписка е представена покана-декларация за частно посещение, подадена от снаха й Ж. Е., в качеството й на гражданка на Република У. и приемащо лице. Поканата е придружена от писмо за намерение и декларация за пътуване, в които подробно са изложени мотивите за посещението, семейните връзки между страните, както и конкретните параметри на планираното пътуване.

В съдебно заседание по делото жалбоподателката се представлява от адв. К.. Поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски в размер на 505,11 евро по представен списък.

Ответникът – Завеждащ консулска служба на Република България в А., Турция, редовно призован чрез Дирекция „К. отношения“ на МВнР не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не взема участие.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, постановен от Завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Турция по заявление ANK26000131V от 23.12.2025г., на Е. Я. – гражданка на Република Турция е отказано издаване на виза тип „С“.

Като основания за отказа са посочени: т. 2. „целта и условията на планирания престой не са обосновани“ и т. 10. „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“.

Във формуляра, в „Допълнителни забележки“ е посочено: Приложение 6 към чл.32 от ВК – т.2 и т.10. Съгласно становището и бележките на КДЛ. Информацията, относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Няма данни кога е съобщен отказа. Приложение 6 към чл.32 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) е образец на Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, чиито т.2 и т.10 са оградени в оспорения стандартен формуляр, с който визата на Е. Я. е отказана. Становище и бележки на КДЛ не са представени по делото, макар с разпореждането за насрочване на делото, съдът да е указал изрично на страните доказателствената тежест в процеса. Не са изложени никакви фактически обстоятелства във връзка с конкретното заявление на турската гражданка, не са обсъдени приложените към заявлението документи.

По делото, по разпореждане на съда е постъпило писмо от Дирекция „Миграция“ – МВР, според което дирекцията не участва в съгласувателната процедура по издаване на визи тип „С“, съгласно Инstrukция №КОВ-04-02-0351/15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявления за издаване на визи на министъра на МВР, министъра на МВнР и председателя на ДА“НС“. Подаденото от апликанта заявление не подлежи на съгласуване и от ДА“НС, съгласно писмо от Зам. Председателя на ДАНС, постъпило по делото на 25.03.2026г.

В съдебно заседание са разпитани като свидетели лицата Е. Ж. – унгарска гражданка, на 36 години - снаха на жалбоподателката и нейния син Е. М., турски гражданин, на 35 години.

Свидетелката Е. Ж. е наясно за какво е делото - обжалване на отказа за предоставяне на виза тип „С“ на свекърва й. Свидетелката е в България от Септември 2022г., тук работи в [населено място], в частно училище „Космос“. Живее със семейството си в [населено място],[жк], [улица]. Тя лично е отправила официално запитване за да покани свекърва си до отдела на [улица]към МВнР. Подготвила е заявлението за виза на компютър, ходила при нотариус заедно и със наемодателя си, който е дал съгласие да бъде приета като гост на адреса, на който пребивават. Целта на посещението е да прекара повече време с внучката си, тъй като я вижда много рядко.

Освен това да окаже помощ, те живеят само с мъжа си и дъщеря им. Имат кухня, която е заедно с дневната и две стаи, които са разположени на втория етаж от къщата. Свидетелката е организираща всичко, свързано с пътуването. В Турция Е. Я. е пенсионер. Има съпруг, който работи. Има още двама сина, има внуци, разполагат с три къщи и тя се грижи за тях.

Свидетелят Е. М. потвърждава, че майка му живее в Турция, [населено място], [община], не работи, има съпруг, има двама сина и две внучки. Относно целта на посещението ѝ в България свидетелят заявява, че иска да се види със своята внучка. Свидетелят също работи в частното училище в [населено място], където работи и жена му, на пълен работен ден, договорът му е безсрочен. В Турция майка му има съпруг, който работи, има три къщи. В тяхното жилище, където ще отседне има достатъчно място за нея да се настани.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в срок, предвид че липсват данни за датата, на която отказът е бил съобщен на заявителката.

Разгледана по същество жалбата се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган и не се явява нищожен, приложени са заповеди за компетентност на ЗКС в посолството на Република България в Република Турция, издадени от Министъра на външните работи и от Посланика в Посолството на РБългария в А.. Същият обаче се явява незаконосъобразен, поради липса на мотиви – липсват конкретните фактически основания, които са послужили на консулското длъжностно лице за постановяване на отказа по заявлението на Е. Я. за издаване на краткосрочна виза „С“. Липсва обсъждане на представените от апликанта множество документи и изясняване на въпроса, защо административният орган приема, че не е доказана надеждно целта и условията на заявеното пребиваване. Не е изразено никакво становище на КДЛ, относно заявената цел на пътуването и направените от чужденеца изявления, нито е видно от преписката какви са били съображенията на административният орган да приеме, че предоставената информация, относно планирания престой е ненадеждна. Направено е позоваване на становище и бележки на КДЛ, които не са представени и са неизвестни на съда. В хода на съдебното производство разпитаните свидетели изцяло потвърждават заявената цел и условията на планирания престой, декларирани от Е. Я., които административният орган в рамките на служебното начало – чл.35 от АПК е следвало сам да установи.

Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим в чл.34, ал.1 постановява, че не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България, като за отказа се съставя формуляр в два екземпляра, по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Съгласно формуляра - образец (цитираното приложение №7 към наредбата), в графа „Допълнителни бележки“ се вписват мотивите на издателя за отказа. Видно е от процесния формуляр за отказ, в графа „Допълнителни забележки“ не се съдържат мотиви за отказа. Липсата на ясни фактически основания в издадения административен акт представлява съществен порок, който води до неговата незаконосъобразност. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактически и правни основания за издаването на акта от страна на органа е предпоставка за упражняване на съдебен контрол върху същия и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти,

които не са намерили отражение в оспорения акт. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията и целта на престой на жалбоподателя в България и да прецени отговарят ли на законовите изисквания, доказват ли целта на пътуването, както и намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Я. – гражданка на Република Турция Отказ от 14.01.2026г. за издаване на виза тип „С“ на Завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Турция по заявление ANK26000131V.

ИЗПРАЩА преписката на Завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Турция за издаване в 30-дневен срок на законсъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания дадени в решението.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на Е. Я. – гражданка на Република Турция направените по делото разноски в размер на 505,11 евро /петстотин и пет евро и 11 евроцента/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: